

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/39/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119202642
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Pilek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4119202642.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Pileka a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Mareka Olekšáka, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, F., zastúpený: Advokátska kancelária CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra, IČO: 36 868 876, proti žalovanému: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, F., o zaplatenie 11.006,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/18/2019 - 465 zo dňa 7. mája 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd dopĺňací rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 17C/18/2019 - 465 zo dňa 7. mája 2025 potvrdzuje.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet žalovaného do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému istinu vo výške 5.000,-- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.02.2018 do zaplatenia. Žalovanému zároveň priznal náhradu trov konania o vzájomnej žalobe v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy vo výške 11.006,12 eur, a to z titulu, že prenechal žalovanému 9,2 bitcoinov, a to na dispozíciu k obchodovaniu s nimi na internetových burzách, pričom k reálnemu odovzdaniu 9,2 bitcoinov došlo dňa 04.03.2017 a zároveň sa dohodli, že žalovaný plnenie vráti v celkovej hodnote 11.006,12 eura, a to do jedného roka od uzavretia zmluvy.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.09.2019 uplatnil voči žalobcovi vzájomný návrh podľa ustanovenia § 147 CSP a žiadal, aby súd po prejednaní veci a vykonaní dokazovania zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému peňažnú sumu vo výške 5.000,-- eur (čo je 1/3-ina zo sumy 15.000,-- eur prevedenej na bankový účet žalobcu za účelom nákupu kryptomeny (bitcoin), spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne počnúc od 21.02.2018 až do zaplatenia.

Žalovaný svoj vzájomný návrh odvodil od skutočnosti, že v minulosti sa dohodli, že budú investovať peňažné prostriedky do kryptomien, pričom každý sa mal podieľať vkladom vo výške 5.000,-- eur a žalovaný ako jediný mal možnosť získať finančné prostriedky spolu vo výške 15.000 eur cestou úveru v banke, vzhľadom k čomu sa účastníci projektu dohodli, že za účelom investovania budú na začiatku použité peňažné prostriedky žalovaného, pričom zisky z budúceho investovania sa primárne použijú na splatenie tejto počiatkovej investície, t. j. úveru. Až do splatenia úveru nemal mať nikto z účastníkov projektu žiadny zisk. Zároveň sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce žalobca, ako aj G. I.

nahradiť mu každý 1/3-inu počiatkovej investície vynaloženej z jeho peňažných prostriedkov, t. j. každý z nich nahradí mu sumu vo výške 5.000,-- eur.

Ďalej uviedol, že ukončili spoluprácu, t. j. spoločné investovanie do kryptomien, a to dňa 19.02.2018, pričom následne požiadal žalobcu, aby mu bezodkladne nahradil 5.000,-- eur ako 1/3-inu počiatkovej investície, druhú tretinu mal vrátiť pán G. I., ktorý ju aj vrátil, avšak žalobca to do dnešného dňa neurobil, finančnú čiastku nevrátil a od 21.02.2018 je v omeškaní s vrátením peňažnej sumy vo výške 5.000,-- eur.

4. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 17C/18/2019 - 193 zo dňa 15. februára 2022, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal vydania 9,2 bitcoinu a žalobu o zaplatenie finančnej čiastky vo výške 11.006,12 eura vzal späť.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie v predmetnej veci opomenul rozhodnúť o vzájomnom návrhu žalovaného, dňa 07.09.2023 doplnčiacim rozsudkom vzájomnú žalobu zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Voči predmetnému rozsudku ako aj doplnčiacemu rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozsudkom č. k. 26Co/6/2024 - 372 a 26Co/7/2024 - 372 zo dňa 01.02.2024 rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 17C/18/2019 - 193 zo dňa 15. februára 2022 potvrdil a doplnčiaci rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 17C/18/2019 - 315 zo dňa 07.09.2023 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd sa vo svojom rozsudku zaoberal odvolaním voči doplnčiacemu rozsudku, kde uviedol, že záver súdu, ktorý vyhodnotil vzájomnú žalobu žalovaného ako prostriedok procesnej obrany - kompenzačnú námietku - je nesprávny, pričom procesný úkon, ktorým sa žalovaný domáha plnenia od žalobcu treba považovať za vzájomnú žalobu v zmysle ustanovenia 147 ods. 1 CSP, a to aj pokiaľ je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka.

Krajský súd ako odvolací súd vo svojej zrušujúcej časti k doplnčiacemu rozsudku uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude vysporiadať sa s dôvodnosťou alebo nedôvodnosťou vzájomnou žalobou uplatnenej pohľadávky a následne vo veci rozhodnúť.

6. Právny zástupca žalobcu voči vzájomnej žalobe uviedol, že namieta opätovne premlčanie tohto nároku.

Čo sa týka premlčania, žalobca má za to, že je potrebné nárok žalovaného posúdiť ako nárok bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na plnenie bezdôvodného obohatenia premlčuje za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Žalovaný uplatnil svoj nárok 16.09.2019, pričom podľa jeho vlastného tvrdenia dňa 02.03.2017 mal poskytnúť žalobcovi plnenie, ktorého vrátenia sa vzájomnou žalobou domáha, a teda premlčacia lehota začala plynúť od 03.03.2017 a uplynula 03.03.2019. Vzájomná žaloba bola podaná po vyše pol roku po uplynutí tejto lehoty, a preto s poukazom na § 100 ods. 1 OZ súd právo žalovaného nemôže priznať.

Ďalej tvrdil, že vzhľadom na to, že žalovaný na pojednávaní, ako aj v trestnej veci priznal, že mu žalobca vrátil v deň skončenia spolupráce 9.200 XRP, ktoré v tom čase zodpovedali sume 8.219,28 eura podľa odborného vyjadrenia J. K., má za to, že nárok uplatnený vzájomnou žalobou nie je dôvodný, nakoľko bol vrátený ešte pred podaním tejto samotnej žaloby.

7. Právny zástupca žalovaného v spore o vzájomnej žalobe tvrdil, že predmetný nárok žalovaného voči žalobcovi premlčaný nie je, nakoľko sa nejedná o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, jedná sa o zmluvný nárok žalovaného voči žalobcovi na vrátenie sumy vo výške 5.000,-- eur, na vrátenie ktorej žalovaný vyzval žalobcu dňa 19.02.2018 na spoločnom stretnutí medzi žalobcom, žalovaným a p. I., kedy bola ukončená vzájomná zmluva o spolupráci o investovaní kryptomien, bol teda vznesený návrh na vrátenie čiastky vo výške 5.000,-- eur zo strany žalovaného, a to tak voči žalobcovi, ako aj voči p. I..

8. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili strany sporu, a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

Z listinného dôkazu predloženého žalovaným, a to z výpisu z jeho osobného účtu č.l. 44 a č.l. 415 vedeného v L. L. bolo zistené, že dňa 02.03.2017 mu bolo pripísaných na účet z dôvodu prevodu z úveru - čerpanie suma vo výške 15.191,82 eura, ktorá bola následne v ten istý deň formou platobného príkazu na úhradu vo výške 15.000,-- eur poukázaná na účet žalobcu, čo nebolo sporným.

9. Predmetom vzájomnej žaloby podanej žalovaným voči žalobcovi bolo plnenie vo výške 5.000,-- eur, ktoré žalovaný špecifikoval vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.09.2019.

V rámci vzájomnej žaloby žalovaný tvrdil, že žalobca, on ako žalovaný a pán G. I. uzatvorili začiatkom roka 2017 ústnu dohodu o spolupráci, na základe ktorej sa všetci traja zhodne dohodli, že spoločne budú investovať peňažné prostriedky do kryptomien, pričom každý sa mal na tomto investovaní podieľať finančnou čiastkou, respektíve vkladom vo výške 5.000,-- eur.

Nebolo sporné, že žalovaný ako jediný mal možnosť získať finančné prostriedky v celkovej sume vo výške 15.000,-- eur cestou úveru v banke, čo v predmetnom spore bolo zo strany žalovaného riadne preukázané, a to výpisom z účtu, nebolo sporným, že sa dohodli, že za účelom investovania budú na začiatku použité peňažné prostriedky žalovaného získané z úveru, pričom zisky z budúceho investovania sa použijú na splatenie tejto investície, t. j. úveru, a až do splatenia úveru nemal nikto z účastníkov projektu žiadny zisk a zároveň sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce žalobca aj G. I. nahradia žalovanému každý 1/3-inu počiatkovej investície vynaloženej z peňažných prostriedkov žalovaného, t. j. každý z nich zaplatí žalovanému sumu vo výške 5.000,-- eur.

Súd prvej inštancie mal tieto tvrdenia jednoznačne preukázané nielen výpoveďou žalovaného, ale aj samotnou výpoveďou svedka vypočutého v konaní pána I., ktorý spôsob spolupráce ako aj investovania peňažných prostriedkov potvrdil tak, ako uviedol žalovaný a zároveň žalovanému splnil svoju povinnosť, že po ukončení spolupráce mu vrátil finančný obnos vo výške 5.000,-- eur, ale aj výpoveďou samotného žalobcu, s ktorou sa súd prvej inštancie oboznámil v rámci jeho výsluchu ako svedka z vyšetrovacieho spisu.

10. Súd prvej inštancie mal za to, že medzi stranami došlo k uzavretiu nepomenovanej zmluvy v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, pričom ide o typ zmluvy, ktorý nie je osobitne upravený v občianskom zákonníku, ale ani v inom právnom predpise.

Súd pri úvahe, že strany sporu uzavreli nepomenovanú zmluvu, vychádzal z toho, že sa strany spolu s vypočutým svedkom dohodli na spoločnom investovaní v oblasti kryptomien ako aj na financovaní, a to tým spôsobom, že žalovaný poskytne žalobcovi ako aj svedkovi G. I. finančný obnos vo výške 15.000,-- eur, ktorý mal žalobca zhodnotiť, a to tým spôsobom, že za poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalovaného mal žalobca zakúpiť Bitcoin, teda internetovú peňažnú menu, ktorú mali vrátiť zo zisku zakúpenej internetovej meny a až po vrátení vložených investícií vo výške 15.000,-- eur im mohol vzniknúť zisk a taktiež sa dohodli, že v prípade ukončenia spolupráce, každý vráti poskytnutý finančný obnos, ktorý sa delil na jednu tretinu, čo nebolo sporné, čo vyplýva aj zo zhodných vyjadrení strán sporu, ako žalovaného, svedka G. I. a taktiež samotného žalobcu (čo potvrdil aj sám žalobca vo svojej výpovedi počas výsluchu ako svedka v trestnej veci krádeže), kde uviedol, že peniaze boli zo začiatku len pána E., t. j. žalovaného, čo potvrdzuje skutočnosť, že o spoločnom investovaní vedel, potvrdil, že sa dohodli, že pôjdu na tretiny, čiže žalobca jednoznačne potvrdil skutočnosť, že finančné prostriedky boli investované výlučne zo strany žalovaného, boli investované na kúpu bitcoinov.

11. Súd prvej inštancie uvádza, že z bremena tvrdenia mal žalovaný dôkaznú povinnosť preukázať uzavretie zmluvy, teda existenciu právneho vzťahu z pôžičky a jej skutočné poskytnutie, pričom mal za to, že žalovaný preukázal poskytnutie pôžičky, a to výpisom z banky, z ktorej vyplýva, že si zobral úver a finančná čiastka mu bola poskytnutá na jeho účet v L. L. vo výške 15.191,82 eura, a z ktorej následne dňa 02.03.2017 formou platobného príkazu na úhradu poukázal čiastku vo výške 15.000,-- eur žalobcovi, čo nepoprel ani samotný žalobca vo svojej výpovedi v trestnom konaní a túto skutočnosť potvrdil aj v predmetnom konaní vypočutý svedok G. I..

Súd prvej inštancie má jednoznačne za to, že v predmetnej veci žalovaný riadne preukázal dôkazné bremeno spočívajúce na jeho strane, jednoznačne preukázal, že bola poskytnutá finančná čiastka na účet žalobcu za účelom spoločného investovania a za účelom kúpy bitcoinov, žalobca tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nerozporoval, pričom súd vychádzal z jeho výpovedi v trestnom konaní z dôvodu odmietnutia vypovedania v civilnom konaní a vychádzal aj zo skutočnosti, že poskytnutie finančných prostriedkov v rozsahu 15.000,-- eur za účelom spoločného podnikania zo strany žalovaného potvrdil aj svedok vypočutý v konaní G. I..

12. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal vznesenou hmotnoprávnou námietkou zo strany právneho zástupcu žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaným uplatnený nárok formou vzájomnej žaloby je premlčaný, pričom má za to, že ide o vydanie bezdôvodného obohatenia a nie o pôžičku, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí v lehote dvoch rokov, pričom má za to, že premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť deň nasledujúci po jeho poskytnutí, t. j. 03.03.2017 a táto lehota uplynula dňa 03.03.2019, pričom žalovaný si svoj nárok uplatnil až 16.09.2019, t. j. viac ako po pol roka po premlčaní jeho nároku.

Súd prvej inštancie sa so vznesenou hmotnoprávnou námietkou zo strany žalobcu vysporiadal tak, že sumu, ktorá bola zo strany žalovaného poskytnutá za účelom spoločného financovania, vyhodnotil, že ide o pôžičku a nie o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaným uplatnený nárok vzájomnou žalobou nie je premlčaný a to z titulu, že sa jedná o ústnu zmluvu o pôžičke, finančnú čiastku žalovaný poskytol žalobcovi prevodom 02.03.2017 a žalovaný tvrdí, že dňom ukončenia spolupráce požiadal žalobcu, ako aj svedka o vrátenie poskytnutého plnenia, pričom mal za to, že t. j. v deň ukončenia začala plynúť trojročná premlčacia lehota a svoj nárok si uplatnil vzájomnou žalobou dňa 16.09.2019, z čoho titulu nie je možné považovať nárok žalovaného za premlčaný.

K vznesenej hmotnoprávnej námietke súd prvej inštancie uvádza, že ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, strany sporu sa rozišli 19.02.2018, kedy žalovaný vyzval žalobcu, ako aj svedka na vrátenie poskytnutého plnenia za účelom spoločného podnikania vo výške 5.000,-- eur, pričom mal súd prvej inštancie za to, že premlčacia doba začala plynúť splatnosťou záväzku, a to 21.02.2018, kde trojročná doba uplynula 21.02.2021 a žalovaný si podal vzájomnú žalobu písomne na súd svojím podaním došlým súdu dňa 17.09.2019, t. j. v rámci trojročnej premlčacej doby, z čoho vyplýva, že nárok žalovaného nie je premlčaný.

V prípade, ak by súd mal posudzovať, že premlčacia doba plynie odo dňa kedy boli finančné prostriedky poukázané na účet žalobcu, t. j. od 03.03.2017 a vzhľadom na skutočnosť, že ide o pôžičku, kde je trojročná premlčacia lehota, aj tak by nárok žalovaného nebol premlčaný, pretože premlčacia doba by uplynula 04.03.2020.

13. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal za to, že nárok žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 5.000,-- eur, ktorého sa domáhal vzájomnou žalobou, je z jeho strany riadne preukázaný a z titulu, že si ho uplatňuje ako pôžičku nie je premlčaný, a preto žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 5.000,-- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, ktorý si žalovaný uplatnil počnúc od 21.02.2018, t. j. nasledujúci deň po plnení, pričom dňa 19.02.2018 došlo k ukončeniu spolupráce a dňa 20.02.2018 mal žalobca vrátiť poskytnutý finančný obnos, čo sa však nestalo, a z toho titulu sa dostal nasledujúcim dňom, t. j. 21.02.2018 do omeškania, pričom o výške úroku rozhodol v súlade s právnymi predpismi podľa § 517 ods. 1 OZ. a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR. č. 87/1995 Z. z. za obdobie, kedy bol žalobca so zaplatením svojho peňažného záväzku už preukázateľne v omeškani.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný bol v konaní o vzájomnej žalobe úspešný v celom rozsahu, súd žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

15. Dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietne.

16. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobca poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) CSP.

17. Procesné pochybenie premietnuté v ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP videl žalobca v tom, že súd prvej inštancie vôbec žalovaného nevyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú vzájomnú žalobu. Súd prvej inštancie napriek uvedenému vo veci konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky, ku ktorým žalobca priraduje aj splnenie poplatkovej povinnosti, pričom skúmanie procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu. Podľa žalobcu na predmetný prípad nemožno aplikovať ust. § 10 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., a preto by mal odvolací súd konanie o vzájomnej žalobe zastaviť.

18. V ďalšej časti odvolania žalobca namieta, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s jeho právnou argumentáciou, v zmysle ktorej tvrdil, že nárok uplatnený vzájomnou žalobou zanikol ešte pred podaním vzájomnej žaloby, nakoľko aj žalovaný potvrdil, že žalobca mu vrátil v deň skončenia spolupráce 9.200 XRP, čo v tom čase zodpovedalo sume 8.219,28 eura. V tomto smere žalobca poukázal na výpoveď žalovaného v trestnom konaní (KR PZ NR ČVS: KRP-100/1-VYS-NR-2019) zo dňa 14.08.2020, ktorá tiež popiera dôvodnosť vzájomnou žalobou uplatneného nároku.

19. Napokon žalobca namieta zmätočnosť právneho posúdenia vzájomného vzťahu účastníkov konania, ktorý považoval za vzťah inominálny (§ 51 O. z.) a zároveň aj vzťah titulom zmluvy o pôžičke (§ 657 O. z.).

Žalobca zároveň tvrdí, že nedošlo ku krachu projektu, a žalovaný s p. I. v ňom pokračovali aj po 19.02.2018.

20. Napokon žalobca spochybňuje záver súdu prvej inštancie ohľadne zmluvy o pôžičke. V danom prípade mal súd za preukázané, že žalovaný odoslal žalobcovi 15.000,-- eur, avšak za účelom spoločného investovania do kryptomien. Už na tomto mieste je zrejmé, že nešlo o pôžičku bez účelu, ale o prevod peňazí za účelom ich konverzie do kryptomeny. Z toho vyplýva záver, že v danej veci nejde o zmluvu o pôžičke a ak sa žalovaný domáha vrátenia plnenia, ktoré poskytol žalobcovi bez právneho dôvodu, bolo potrebné na vec aplikovať ust. § 107 ods. 1 O. z. – keďže išlo o právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktoré považuje žalobca za premlčané vzhľadom na dátum poskytnutia plnenia (02.03.2017) a dátum podania vzájomnej žaloby (16.09.2019).

21. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K nesplnenej poplatkovej povinnosti žalovaný uviedol, že súdny poplatok za podanú vzájomnú žalobu sa stal splatným dňom 16.09.2019. Nakoľko žalovaný SP neuhradil, mal súd prvej inštancie žalovaného vyzvať na jeho zaplatenie v súlade s ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. Uviedol, že súd prvej inštancie začal reálne konať o podaní žalovaného ako o vzájomnej žalobe až po tom, keď takýto právny názor vyslovil odvolací súd, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný.

22. K ďalšej časti argumentácie žalobcu žalovaný uviedol, že akékoľvek transakcie, ktoré žalobca vo vzťahu k žalovanému uskutočnil, sa nedajú považovať za splnenie si jeho zmluvnej povinnosti uhradiť žalovanému po skončení vzájomnej spolupráce dňa 19.02.2018 sumu 5.000, -- eur.

Suma vo výške 9.200 XRP, ktorú žalobca previedol na kryptopeňaženku žalovaného, nie je totožná s nárokom žalovaného na zaplatenie sumy 5.000,-- eur. Napokon prevedenie kryptomeny vo výške 9.200 XRP nemožno považovať za splnenie záväzku zaplatiť po skončení spolupráce žalovanému 5.000,-- eur aj z dôvodu, že táto kryptomena nebola vlastníctvom žalobcu.

23. K namietanej zmätočnosti a nepreskúmateľnosti právneho posúdenia súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že to, či si súd prvej inštancie osvojil tvrdenie žalovaného o posúdení zmluvného vzťahu ako o inominátnej zmluve, alebo tento zmluvný vzťah subsumoval pod ust. zmluvy o pôžičke, je vo vzťahu k povinnosti žalobcu splniť si jeho zmluvný záväzok úplne irelevantné.

Záväzok riadne vznikol, je splatný, a zo strany žalobcu doposiaľ neuhradený. Podľa žalovaného nemožno akceptovať argumentáciu žalobcu, že požadovaná suma 5.000,-- eur bola poskytnutá bez právneho dôvodu, nakoľko bola jednoznačne poskytnutá na zmluvnom základe.

24. Žalobca v následnej reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol, že ak si žalovaný nesplnil svoju poplatkovú povinnosť, malo byť konanie o vzájomnej žalobe z dôvodu nedostatku procesných podmienok zastavené.

25. K ďalšej časti uviedol, že nakoľko žalovaný priznal, že mu na jeho peňaženku prišlo 9.200 XRP, uviedol, že to plnenie považoval za peniaze a z toho možno bez najmenších pochybností ustáliť, že išlo o plnenie údajného záväzku žalobcu vrátiť žalovanému 5.000,-- eur.

26. Napokon žalobca spochybnil argumentáciu žalovaného vo vzťahu k právnomu posúdeniu tvrdiac, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo vzťahu k právnomu posúdeniu zmätočné a nepreskúmateľné.

27. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP, cítiac sa byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolaním napadnutý doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

28. Odvolací súd uvádza, že sa zároveň stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a napokon aj čiastočne aj s právnym posúdením, keď zmluvný vzťah medzi účastníkmi a p. I. posúdil podľa ust. § 51 Obč. zák., tak ako to súd prvej inštancie uviedol v ods. 32. a 33. napadnutého rozsudku. K uvedenému je na doplnenie potrebné uviesť, že už samotná inominátna zmluva, tak ako ju súd popísal v cit. odsekoch, sama o sebe obsahuje zabezpečenie potrebných finančných prostriedkov (zo strany žalovaného), ďalej spôsob ich investovania a použitia a napokon aj spôsob ako sa účastníci zmluvy vyrovnajú minimálne v časti poskytnutých finančných prostriedkov zo strany žalovaného.

Odvolaciemu súdu preto nie je celkom zrejماً následná argumentácia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zmluve o pôžičke, ktorú vzhľadom na uvedené považuje za nadbytočnú.

29. K odvolacej argumentácii žalobcu obsiahnutej v odvolaní odvolací súd uvádza, že túto nepovažuje za dôvodnú.

K námietke o nesplnenej procesnej podmienke, ktorá spočíva v tom, že žalovaný nezaplatil súdny poplatok za vzájomnú žalobu, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu je zrejماً a nespochybniteľné, že súd prvej inštancie začal konať vo veci samej a navyše začal konanie vo veci samej aj o vzájomnej žalobe žalovaného, a preto v prípade ak žalovaný SP za podanú vzájomnú žalobu nezaplatil, súd prvej inštancie už konanie o vzájomnej žalobe s poukazom na ust. § 10 ods. 2 písm. b) zák. č. 71/1992 Zb. už zastaviť nemohol. Súd prvej inštancie mal následne v lehote vyplývajúcej z ust. § 13 ods. 1 cit. zák. poplatok vyrubiť a prípadne vymáhať v lehote vyplývajúcej z ust. § 13 ods. 2 cit. zák. To, či a aký postup vo veci poplatkovej povinnosti za vzájomnú žalobu súd prvej inštancie zvolil alebo nezvolil, ale nemôže byť na ťarchu účastníka v danom prípade žalovaného.

30. Žalobca v podanom odvolaní zároveň namieta, že súd prvej inštancie sa nedostatočne, resp. vôbec nevyvsporiadal s jeho argumentáciou, že nárok uplatnený vzájomnou žalobou zanikol ešte pred jej podaním, nakoľko žalobca v čase po ukončení spolupráce vrátil žalovanému sumu 9.200 XRP, čo zodpovedalo v tom čase sume 8.219,28 eura, čo potvrdil aj samotný žalovaný.

31. Odvolací súd k tomu uvádza, že je pravdou, že súd prvej inštancie na predmetnú argumentáciu nereagoval, hoci ju spomenul v rámci prednesov právnych zástupcom účastníkov po tom ako bol doplniaci rozsudok odvolacím súdom zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

32. K tejto časti odvolacej argumentácie odvolací súd uvádza, že ju nepovažuje za relevantnú.

Ako z obsahu spisu vyplýva, žalovaný si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5.000,-- eur vzájomným návrhom zo dňa 16.09.2019. V rámci prostriedkov procesnej obrany žalobca k vzájomnej žalobe uviedol iba to, že nebola zo strany žalovaného preukázaná existencia takej dohody, na základe ktorej by mu vznikla povinnosť uvedenú sumu žalovanému zaplatiť. Ďalej z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, nakoľko považoval uplatnený nárok za bezdôvodné obohatenie. Následne ani na pojednávaniach (28.10.2021, 15.02.2022) sa žalobca v rámci prostriedkov procesnej obrany nebránil tvrdením, že pohľadávka žalovaného uplatnená vzájomnou žalobou zanikla ešte pred jej podaním. Napokon túto obranu žalobca nepredniesol ani v čase vyhlásovania doplnacieho rozsudku, t. j. 09.03.2023, resp. 07.09.2023, keby bol doplniaci rozsudok vyhlásený. Je teda nesporné, že prostriedok procesnej obrany spočívajúci v tvrdení, že žalobca vzájomnou žalobou požadované plnenie splnil ešte pred jej podaním,

nebolo uplatnené včas, a preto na ne nemusel súd prvej inštancie prihliadať, hoci v rozsudku sa s touto skutočnosťou mal vysporiadať.

33. Napokon ani po tom, ako bol dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zrušený, žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by po skončení spoločného podnikania vrátil žalovanému sumu 5.000,-- eur predstavujúcu 1/3 prostriedkov, ktoré žalovaný poskytol žalobcovi ako aj p. I. na nákup kryptomien, a ktoré mal žalobca žalovanému vrátiť, tak ako to okrem žalovaného potvrdil aj svedok I..

34. Žalobca až po zrušení dopĺňacieho rozsudku začal tvrdiť, že po ukončení spoločného podnikania previedol na účet žalovaného dňa 19.02.2018 kryptomenu vo výške 9.200 XRP (ripple) v menovitej hodnote 8.219,28 eura. Žalovaný na pojednávaní dňa 12.12.2024 toto skutkové tvrdenie poprel, keď uviedol, že predmetné plnenie sa netýkalo vrátenia vkladu 5.000,-- eur, ktoré mal žalobca po ukončení spoločného podnikania vrátiť žalovanému. Bolo teda na žalobcovi, aby v tomto smere uniesol dôkazné bremeno o tom, že predmetné plnenie malo predstavovať vrátenie pôvodného vkladu, ktorý zaobstaral žalovaný tým, že si vzal úver vo výške 15.000,-- eur za účelom zaobstarania vstupného kapitálu pre spoločné podnikanie, t. j. 5.000,-- eur pre každého účastníka zmluvy.

35. Žalobca však podľa odvolacieho súdu toto dôkazné bremeno neuniesol, keď nepreukázal, prečo by práve kryptomena vo výške 9.200 XRP mala predstavovať splatenie počiatočného vkladu vo výške 5.000,-- eur, keď navyše ako sám tvrdí, kryptomena vo výške 9.200 XRP predstavovala hodnotu 8.219,28 eura, pričom záväzok žalobcu voči žalovanému bol vo výške 5.000,-- eur.

Zároveň odvolací súd poukazuje na rozpornosť a účelovosť argumentácie žalobcu, ktorý v záverečnej reči pred vyhlásením v poradí druhého dopĺňacieho rozsudku tvrdil, že kryptomena v hodnote 9.200 XRP predstavovala spoločné projektové peniaze (teda nie jeho vlastné), pričom v samotnej žalobe tvrdil, že kryptomena v hodnote 9,2 bitcoinu predstavovala jeho majetok, ktorú požičal žalovanému na základe ústnej zmluvy o pôžičke, čím vlastne poprel svoje vlastné skutkové tvrdenia.

36. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd za preukázané, že medzi úč. sporu a p. I. bola uzavretá inominátna zmluva, z ktorej vyplynulo, že po ukončení vykonávania činnosti v zmysle zmluvy (čo bolo 19.02.2018) vznikla žalobcovi a p. I. povinnosť vyplatiť žalovanému 1/3 z hodnoty počiatočného vkladu, ktorý vo výške 15.000,-- eur zabezpečil pre účely spoločného investovania – podnikania žalovaný.

37. Išlo teda o zmluvnú povinnosť a nie o žalobcom tvrdené bezdôvodné obohatenie, preto odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania za správne a s týmto sa stotožňuje s tým, že trojročná premlčacia doba (§ 101 O. z.) začala plynúť dňa 20.02.2018 a uplynula by dňa 20.02.2021, pričom ale žalovaný si uplatnil svoje právo vzájomnou žalobou zo dňa 17.09.2019, teda pred uplynutím premlčacej lehoty.

38. Všetky uvedené dôvody preto viedli odvolací súd k záveru o správnosti výroku napadnutého dopĺňacieho rozsudku, a preto ho ako vecne správny potvrdil.

39. Uvedenému výroku zodpovedá aj výrok o náhrade trov odvolacieho konania, ktorý nárok odvolací súd priznal v rozsahu 100 % žalovanému ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní (§ 255 CSP).

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.